

FCI Standard nr 40/25. 04. 2001 / Suurbritannia

IIRI PEHMEKARVALINE NISUTERJER

PÄRITOLUMAA: Iirimaa.

**KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 27.01.2001.

KASUTUS: Väikefarmerid pidasid nisuterjereid kahjurite hävitamiseks ning farmitööl kasutamiseks. Pikka aega kasutati neid ka mäkrade ja saarmaste jahiks.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 3: Terjerid.

Alarühm 1: Suured ja keskmise suurusega terjerid.

Töökatsseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST

Iiri pehmekarvalise nisuterjeri päritolu on pisut segane tänu selle sarnasusele teiste Iiri terjeri tõugudega. Nisuterjer on ilmselt nendest neljast tõust vanim. Tema ajalugu ulatub teadaolevalt vähemalt 200 aasta taha ja seda teame me tänu tolleaegsetes tekstides mainitud „pehmekarvalistele“ koertele. Kaasaegse Iiri terjeriga võrreldes on nisuterjer ilmselt keeruliste arenduseksperimentide tulemus, kuigi see ei ole väga hästi tõestatud. Nii et tagasihoidlik nisuterjer on tõenäoliselt üsna mitmekesiste esivanemate järeltulija. Vaatamata nisuterjeri pikale ajaloole tunnustas Iiri Kennel Club pehmekarvalist nisuterjerit ametlikult eraldi tõuna alles 1937. aastal. Tõug on sellest ajast alates palju populaarsust kogunud ning praegu tuntakse teda terves maailmas.

ÜLDMULJE

Tugev, aktiivne, lühikese seljaga koer. Jõulise kehaehitusega, mis viitab tema tugevusele. Mitte liiga pikkade ega liiga madalate jalgadega.

KÄITUMINE/ISELOOM

Julge ja jahihimuline. Hea iseloomuga. Oma omanike vastu südamlilik ja lojaalne. Väga arukas. Usaldusväärne ja truu sõber. Kaitseolekus ka ilma rünnakuta.

FCI-Standard nr 40 – 25.04.2001

EESTI KENNELLIIT

PEA

Üldiselt jõulise välimusega, ent mitte robustne. Pikk, kerega heas proportsioonis. Karvkatte värvus sama mis kerel.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Kõrvade vahel lame ja puhas. Mitte liiga lai.

Üleminek laubalt koonule: Väljendunud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Must ja hästi arenenud.

Koon: Koon ei ole pikem kui kolju.

Lõuad: Lõuad on tugevad ja jõulise haardega.

Hambad: Hambad on suured ja ühtlased. Käärhambumus või tasahambumus (st. kohakuti). Ei ole alahambumust ega ülehambumust.

Põsed: Põsesarnad ei ole esiletungivad.

Silmad: Tumedad, tumedad pätkelpruunid. Ei ole liiga suured ega pungis. Hea asetusega.

Kõrvad: Väiksed kuni keskmise suurusega. Kantakse suunaga ettepoole, koljuga ühel tasapinnal. Tume karv kõrva allosas on lubatud ja üsnagi levinud, selle peal on tavaliselt hele nisukarva pealiskarv. See on ainus koht, kus on aluskarv lubatud. Rooskõrvad või „lendavad“ kõrvad ei ole lubatud.

KAEL

Mõõduka pikkusega ja tugev, ilma voltideta.

KERE

Mitte väga pikk. Pikkus mõõdetuna turjast sabajuureni on võrdne turja kõrgusega maapinnast.

Selg: Tugev ja tasane, ühtlase ülajoonega.

Nimme: Lühike ja tugev.

Rind: Sügav, hästi kaarduvate roietega.

SABA

Hea asetusega, mitte liiga jäme. Ulja hoiakuga, ent ei kanta kunagi selja kohal. Saba on kupeeritud nii, et selle loomulikust pikkusest jääb järgi kaks kolmandikku eeldusel, et see on koeraga proportsioonis. Kupeerimata saba ei ole lubatud.

JÄSEMED**ESIJÄSEMED:**

Õlad: Tugevad, hästi tahapoole suunatud, lihaselised.

Esijalad: Täiesti sirged ükskõik mis nurga alt vaadatuna. Hea luustik ja lihastik.

TAGAJÄSEMED:

Hästi arenenud ja tugeva lihastikuga.

Reied: Tugevad ja lihaselised.

Põlveliigesed: Nurgaga.

Kannaliigesed: Hästi madala asetusega, ei sisse- ega väljapoole pööratud. Tagakäppade lisavarbad peavad olema eemaldatud.

KÄPAD: Väiksed, ei ole harali varvastega. Varbaküüned eelistatult mustad, ent lubatud on ka erinevad teised tumedad toonid.

KÕNNAK/LIIKUMINE

Nii esi- kui tagajalgade liikumine sirge, nii edaspidi kui tagurpidi. Küünarnukid kere all. Külgvaates on liikumine vaba, kerge ja koordineeritud.

KARVKATE

KARV: Ilma aluskarvata. Pehme ja siidise tekstuuriga, ei ole karm. See ei kehti noorte koerte kohta. Trimmimine on lubatud.

Trimitud karvaga koerad: Karv lõigatakse lühikeseks kaelal, rinnal ja koljul. Eriti pikaks jäetakse aga silmade kohal ja lõua all. Vurrud on soovitatavad. Jalgadel on rikkalik karvkate. Kere karvkate trimmitakse vastavalt koera piirjoontele, ent ei kujundata. Saba peal trimmitakse karv lühikeseks ning otsast teravnevalt.

Trimmimata karvaga koerad: Karvkatte pikkus on kõige rohkem 5 tolli (12,7 cm). Pehme, laines või vabalt lokkis, siidise läikega. Mitte mingil juhul ei tohi karv olla „puhvis“ nagu puudlil või vana-inglise lambakoeral. Sellise karvaga koerte esitamine näitusel on karmilt karistatav, kuna nad loovad sellest tüübist ja tõust vale mulje. Erilist tähelepanu tuleb pöörata kutsika karvkatte arengule. Kutsikatel on väga harva sündides „küps“ karv ning kui see on saavutatud, siis tuleb selle eest hoolitseda. Kutsikate karv muudab mitu korda värvi ja tekstuuri enne, kui areneb välja küps täiskasvanud koera karv. Tavaliselt toimub see 18 kuu kuni 2,5 aasta vanuses.

Kutsikad: Kutsikad sünnivad harva õiget värvi ja õige tekstuuriga karvkattega. Alguses on nad punakad, hallikad ja mõnikord ka selgelt nisukarva. Mask on tavaliselt must. Mõnikord jookseb selja keskel must triip või on karvkattel mustad täpid. Need mustad märgid kaovad kasvades.

VÄRVUS: Selged nisutoonid heledast nisutoonist kuni puna-kuldse värvuseni.

SUURUS JA KAAL:

Turja kõrgus: Isased: 18-19 tolli (46-48 cm).
Emased on mõnevõrra madalamad.

Kaal: Isased: 40-45 naela (18-20,5 kg).
Emased kaaluvad mõnevõrra vähem.

VEAD

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades.

- Närvilisus. Tigheidus.
- Muud värvi nina kui must.
- Alahambumus. Ülehambumus.
- Mitte nisukarva karvkate täiskasvanud koera puhul.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus ja liigne argus.
- Kollased silmad.
- Tuhm, paks, villase või puuvillase tekstuuriga karv.
- Valge karv. Pruun karv.

Koeri, kellel esineb ülaltoodud vigu, ei tohi kaasata aretusprogrammidesse.

Füüsilisi ja käitumuslikke kõrvalekaldeid näitavad koerad diskvalifitseeritakse.

MÄRKUS: Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-Standard nr 40 – 25.04.2001
EESTI KENNELLIIT